

nā liber. l. ij. r fm hoc dictio tanquā ponitur p
 qz nā qz deportati ideo pegunt qm pergetes loqi
 i. exlatēs exilio deportandis r fm hoc dictio tā
 qz notat veritatem. Secō opponit r vñ quō de
 portatis possit relinq. ut. ff. de reb. dubijs. l. si co
 gnatis. Sol. illa lex nō loqz in deportandō quō pz
 ibi dñ dicit i civitate tñ maneat. Nā si essent spoz
 tati nō manerent i civitate. Tertio opponitur.
 Dicat hic qz peride ē ac si deportat nō esse insti
 tut⁹ hñs. Cōtra imo fise⁹ aufert tāqz ab indi
 gno instituto. ut. j. de his qb⁹. ut indi. l. hereditas.
 So. nō habet p instituto quo ad cōmodū suū. ut
 hic. Sz quo ad cōmodū fisci. sic vt in. l. hria fz gl.
 ista glo. ē falsa. Nā cū deportat nō possit adire
 hereditatē cū aditio sit de iure civili. ergo ipso iu
 re repellit a principio r radice acquisitionis. vñ nō
 tā ē insti⁹ possessōz qz null⁹. Itē habet p mor
 tuo sic titulus instōis nullus ē r i. p nō scripto fil
 ius nō succedit. vt. j. de cadu. tol. l. i. §. i. ff. de r. r.
 l. i. §. penna. r. ff. de lib. r. post. l. gallia. §. r. quid sit ran
 tum. r. ibi est casus contra hanc glosam. r. hoc sen
 tit glo. isti. d. le. §. legari. Extra opponit qz de
 portat⁹ capere possit. vt. ff. de leg. iij. l. si deportat
 fuo. vbi expresse dñ qz si seruo spoztari relinquit
 tur vñ relicto fz agris fisco mli spoztat⁹ vno re
 statore seruo alienaverit vl fuerit restitutus. So.
 aliud ē relinquere spoztato aliud seruo spoztat⁹
 Primo casu ē p nō scriptū qz ē relicto ei qz hñs
 p mortuo pp penā. Secūdo casu nō ē p nō scriptū
 sine sit instituto sine sit legatū r ē rō qz cū fu⁹ spoz
 tari nō possit i b⁹ p hiderari fm qz iuratē dñi qz nulla
 ē p hiderat ipse ex seipso fm mex ius nāle. ar. ff. d.
 le. iij. l. debitor. §. seruo r sic ex naturali iustitia le
 gatū p hiderat tanc qz seruus nō p hñe p pū acgrit
 fisco cū dñs eius sit indignus nisi tempore acgriti
 onis iueniat alienat⁹ vel manumissus vel dñs i ite
 grū restituit. Itē op. de. l. si tibi mādanero. §. is
 cuius bona. ff. mā d. a. vbi deportat⁹ acgrit efficaci
 ter sibi. So. ibi loqz i acgritōe iuris genū qz proce
 dit ex gbuldā hñb⁹. nā multi dñt⁹ sūt de iure gēti
 um. hic aut loqz i acgritōe de iure civili. nā ois vl
 tia voluntas ē de iure qmli r acgritō ex ipa. vt no.
 ff. de p d. i. d. l. frater a fratre. i. glo. magna sup in
 tellectu. l. placet. ff. de acq. her. Nūc venio ad
 qōnes. r pūo qz de bānitōe iuris nri tps. r certe gl. vñ
 de his diffinire vt assimilē deportatis si sūt bāni
 ti ita vt bōa eoz publicē p legē vel p sūctudinem
 als egparēf relegatis. r ita no. isti. q. mo. i. pa. po.
 sol. §. relegati. r ar. ff. d. bo. dam. l. i. r sic arguit ab
 effectu vno deportandis ad totā spoztationē. qd
 argumētū nō valet. sic nec valet argumētū qz asu
 nascit⁹ r mort⁹ sic homo ergo asu⁹ ē homo vl simi
 lād⁹ homini. Nā bānitō p dñat⁹ vt p hñm ab hñe
 qd nō ē i deportatis. r hac similitudie magis vidē
 tur cōparādū relegatis. vt. ff. de bonis. l. absentem
 Sz ego circa hoc dico qz nec deportatis nec rele
 gatis sūt pparādū i totū. Est. n. bānitō qdā pēa p se
 qz nec ē deportatō nec relegatō. lz aliqua beat simi
 lia cū vtraqz sicut dñ d hereditare qz nec ē vñstru
 ctus nec vñs. sed quod dā ius hñs p se aliqua sūta
 cū vtroqz. vt. d. de vñstru. l. cū antigras. sicut de
 pēa epibiteotico qz nec ē vñditio nec ē locatio. vt
 d. de iure epibiteotico. l. i. §. cū vtroqz pncmt i ali
 qb⁹. Nā dicit dñ ē qz bānitio dicit⁹ quasi ictio sine
 electio a bono publico. qz per bānitōnem iat⁹ a
 bono publico. i. lepa⁹ et eicif. Et ē adiuventa ad si
 militudine ex cōdicatōis p quā in foro ecclastico
 qz eicif ex cōione ecclie. r exide dñ ex cōdicatio et
 dñ agrumonia. l. a gremio ecclie separatio. vt. d. de

sa. san. eccl. placet i fi. r ad hāc similitudine ē arg. i vñ
 b⁹ feudoz i rubrica. hic finit. l. conradi. de iude p hñe
 iudies regni i cipiūt. §. i. Nā sic ex cōdicatō qz qz
 a iure qz qz a iudice iserf. vt cō dñe. ex. c. nouit. r. c.
 pe. r iserf qz qz pp ptiaciā r qz qz pp offi sū. vt cō
 dñ vñ. c. ex parte. Si ex bānitō qz qz sit a lege vt i
 vñ b⁹ feudoz. i rubrica de statutis r libratez ecclie
 §. utē qz qz. Et qz qz ab homie. vt. j. c. ai. §. itez
 nulla. r qz ira ibi dñe subiacēt exponat. i. submittā
 rar p hñm quod pz qz ibi pcedit quod triplū re
 fundat quod necesse est itelligi per hñm. Itē cōi
 ter fit qz qz propter contumaciā r qz qz propter
 delictū ut de fēo vidēt⁹ fieri r argumētū ē i die
 tñ. §. r. i. §. gazzarof. ibi mli ad mādatū rē. r i alijs
 multis pncmt ex cōdicatō r bānitō. r facit qd nō.
 insti. de cap. dimititōe. §. mior. Et ex p dicit⁹ hñs
 qd ē bānitō sine bānitō vñ dicit⁹. r cū assimilādā
 sit qm vidim⁹ qz assimilād ex cōdicatō. vt sicut ex cōi
 catō et eicif hōies ex cōione ecclie qz ad spūalia. ita
 bānitō eicif hōies ex bonū publicū. i. ut gauder⁹ n
 debeat auxilio reipublice. nec officijs publicis nec
 iurisdicōe iudicis adiuuet fm l. de ma. bic. r. j.
 de fidei. l. i. in sua lec. Nā circa effectus bānitō
 nis ibidē sic ait. Nā bānitōes a iure nouissimo
 sūt iducte nō in totū sūt sicut deportationes. nec
 sūt in totū sicut relegationes hñ qdā ius habent
 certū p se. r pcedēs a nā dimerfoz iurū. ut dicit in
 hac. l. Circa qz dñbitari pōt in quo loco finis ef
 fect⁹ locū hñ. Itē i quo tpe. Itē in qb⁹ psonis. r sub
 qua forma fieri debeat. r qualis sit dicit⁹ effectus.
 Et circa primū dico qz cū bānitōnes pcedāt
 a iurisdicōne r qz qz a lege r qz qz a iudice pce
 dāt. ut in hac. l. i. dicit de bñ. insti. sicut ex cōdicatōes
 sigdē pcedāt. r statuāt a lege iperatoris sicut ē i
 nñb⁹ feudoz de statutis r libertatē ecclie. c. i. §. ij.
 tūc talis bānitō pcedēt effectū suū p totū ipertū
 Si vō a lege municipali tūc cōdēt effectū suū p
 suū territorū ut in tū territorū effect⁹ bānitō
 nis extēdat in quātū extēdit effectus legis cū anc
 toritate inducta ē bānitio nisi restringat ab ipa le
 ge que ipam induxit sicut alias fit. d. de bis qui ad
 ecclias. confugi. l. p. lenti in fi. r de hoc est argu
 mentum. ff. de iurisd. omni. indi. l. i. r supra de sū
 ma triuta. l. i. r bec vera sunt quo ad locum ubi ha
 bet bānitio suū effectum. De tempore autem
 in quo talis bānitio suū habet effectum dico
 quō sicut leges communes r municipales proce
 dēt ab eis qz habent pncipaliter p tatem p dēdi
 legē sunt p pncipaliter nisi p pncipales leges vel p pncipales
 tudinem restringant. vt. d. scuph d insti. l. cōfir.
 ita r bānitōes ex auctoritate ipsaz. ll. pcedētes
 sūt p pncipaliter nisi o eis p pncipales leges vel p eos qz po
 testatē hñt de hoc aliter fuerit pncipaliter. Si vero
 bānitio pcedat a iudice subdistinguo qz aut pce
 dit bānitio fm formā iductā a lege vel p sūctudi
 ne aut ex psequētia sine iurisdicōnis. i. sine spā
 li ordinatōe legis vel p sūctudinis loci. Primo
 casu tam i loco qz itpe erit idē qz in superioribus
 dñm ē r habebit bānitio nām multē a lege nō de
 terminate r ideo vltra tēpus sine iurisdicōnis nō
 durabit argument. ff. d. pe. l. fin. Circa tertium
 dico qz si bānitio pcedit a iure scripto vñ i scrip
 tio. i. a p sūctudine pprehendēt itelligit i suis casu
 bus psonas dolosas r doli capaces sū sua iurisdic
 tōe existētes ex certa scia i talem legē icidētes si
 cut dicit dñ infamia qz per legē sine hñm irrogat⁹
 vt. ff. d. bis qz no. ifa. l. i. r. l. liberoz. §. notāf. Si
 aut bānitio a iudice pcedit sigdē si sub generali
 tate dicitō sic bānitio oēs qz uerūt ad sūctudinem

Cum in f...
b...

Quo se optentur
effectus bono